

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

حم (1)

حامیم (1)

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ (2)

قسم به کتاب روشنگر. (2)

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ (3)

هر آئینه ما فرو فرستادیم آن را در شب با برکت. هر آئینه ما بودیم (و هستیم) بیم دهنده گان.

(3)

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ (4)

در آن (شب مبارک) فیصله کرده می شود هر کاری با حکمتی. (4)

أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ (5)

فرمانی از جانب ما. هر آئینه ما بودیم فرستنده گان. (5)

رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (6)

رحمتی از جانب پروردگار تو. هر آئینه پروردگار تو او است شنوا، دانا. (6)

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ص لِي إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ (7)

پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آنها است؛ اگر هستید شما یقین کننده گان. (7)

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ص لِي رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ (8)

نیست هیچ معبودی مگر او، زنده می کند و می میراند؛ پروردگار شما و پروردگار پدران

شما پیشین. (8)

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ (9)

بلکه ایشان در شکی بازی می کنند. (9)

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ (10)

پس انتظار بکش روزی را که بیاورد آسمان دودی آشکاری. (10)

يَغْشَى النَّاسَ ص لِي هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ (11)

می پوشاند مردم را؛ این است عذابی درد دهنده. (11)

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ (12)

ای پروردگار ما بردار از ما عذاب را هر آئینه ما ایمان آورنده گانیم. (12)

أَتَىٰ لَهُمُ الذِّكْرَىٰ ۖ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ (13)

چگونه باشد برای ایشان یاد آوری؟ و به یقین آمد به ایشان پیغمبری آشکارا. (13)

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ (14)

باز رو گردانیدند از او و گفتند: آموخته شده ئی دیوانه است. (14)

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا ۖ إِنَّكُمْ عَائِدُونَ (15)

هر آئینه ما بردارنده گان عذابیم کمی. هر آئینه شما برگردنده گانید (به نامعتقدی). (15)

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ ۗ إِنَّا مُنتَقِمُونَ (16)

روزی که بگیریم گرفتن بزرگ هر آئینه ما انتقام گیرنده گانیم. (16)

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۖ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ (17)

و البته آزمودیم ما پیش ایشان قوم فرعون را و آمد به ایشان پیغمبری نجیبی. (17)

أَنْ أَأَدُّوٓا۟ إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ ۖ إِنِّي لَكُم رَسُولٌ أَمِينٌ (18)

آنکه بسپارید به سوی من بنده گان خدا را؛ هر آئینه من برای شما پیغمبری امانت کارم.

(18)

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَيَّ اللَّهُ ۖ إِنِّي ۖ ءَاتِيكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ (19)

و آنکه نکنید تکبر و برتری جوئی بر خدا؛ هر آئینه من آمده ام به پیش شما با دلیلی روشنی.

(19)

وَإِنِّي عُدْتُ رَبِّيَ ۖ وَرَبُّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ (20)

و هر آئینه من پناه گرفتم به پروردگار من و پروردگار شما از اینکه سنگسار کنید مرا.

(20)

وَإِنْ لَّمْ تُوْمِنُوا لِي فَاَعْتٰزِلُونِ (21)

و اگر نمی دارید باور برای من پس کناره گیرید از من و مرا تنها بگذارید. (21)

فَدَعَا رَبَّهُ ۗ- أَنْ هِيَ ۗ- وَأَلَاءِ قَوْمٍ مُّجْرِمُونَ (22)

پس دعا کرد پروردگار خود را آنکه اینان گروه گناه گارانند. (22)

فَأَسْرِبِعِبَادِي أَلِيًّا ۖ إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ (23)

پس سفر کن با بنده گان من شبی هر آئینه شما تعقیب کرده می شوید. (23)

وَ أَتْرٰكِ الْبَحْرِ رَهْوًا ۖ إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ (24)

و بگذار بحر را آرامیده؛ هر آئینه ایشان لشکری غرق شده گانند. (24)

كَمْ تَرَكَوْا مِنْ جَنَّتٍ وَ عُيُونٍ (25)

چقدر گذاشتند از بوستان ها و چشمه ها؟ (25)

وَ زُرُوعٍ وَ مَقَامٍ كَرِيمٍ (26)

و کشت زار ها و جای ها و اقامتگاه های گرانبها را. (26)

وَ نِعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ (27)

و نعمت ها که بودند در آنها در رفاهیت. (27)

كَذَلِكَ صلى وَ أَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخِرِينَ (28)

این چنین شد؛ و وارث ساختیم ما آن نعمت ها را برای گروه دیگری. (28)

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَ الْأَرْضُ وَ مَا كَانُوا مُنظَرِينَ (29)

پس نگریست بر ایشان آسمان و زمین و نبودند مهلت داده شده گان. (29)

وَ لَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ (30)

و البته به یقین نجات دادیم ما بنی اسرائیل را از عذاب خوار کننده. (30)

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ (31)

از فرعون. هرآینه او بود متکبری از حد گذرنده گان. (31)

وَ لَقَدْ اخْتَرْنَا لَهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ (32)

و البته به یقین برگزیدیم ما ایشان را با دانشی بر جهان ها. (32)

وَ آتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ (33)

و دادیم ما ایشان را از معجزه ها آنچه در آن بود آزمایش آشکار. (33)

إِنَّ هِيَ - وَآلَاءٌ لِّيَقُولُونَ (34)

هرآینه اینان البته می گویند. (34)

إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَ مَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ (35)

نیست این مگر مرگ نخستین ما و نیستیم برانگیخته شده گان دوباره. (35)

فَأْتُوا بِبَابِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (36)

پس بیایید پدران ما را اگر هستید شما راست گویان؟ (36)

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ صلى إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ (37)

آیا ایشان بهتر اند یا قوم تبع و آنان از پیش ایشان؟ هلاک ساختیم ما ایشان را. هرآینه ایشان

بودند گنهکاران. (37)

وَ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا لِعِبِينَ (38)

و نیافریدیم ما آسمان ها و زمین را و آنچه میان آنها است بازی کنان. (38)
مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (39)

نیافریدیم ما آن دو را مگر به حق ولیکن بسیاری ایشان نمی دانند. (39)
إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ (40)

هر آئینه روز داوری وعده گاه ایشان است همه یکجا. (40)
يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ (41)

روزی که نمی سازد غنی دوستی از دوستی چیزی را و نه ایشان یاری کرده می شوند.
(41)

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (42)

مگر کسی که رحم کرد (بر او) خدا. هر آئینه خدا او است غالب، با رحم. (42)

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ (43)

هر آئینه درخت زقوم، (43)

طَعَامُ الْأَثِيمِ (44)

غذای گنهکار است. (44)

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ (45)

مانند روغن جوشان می جوشد در شکم ها. (45)

كَغَلِي الْحَمِيمِ (46)

مانند جوشیدن آب داغ. (46)

خُدُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ (47)

بگیرید او را پس به سختی بکشانید او را به سوی میانه دوزخ. (47)

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ (48)

باز بریزید بالای سر او از عذاب آب داغ. (48)

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ (49)

بچش، هر آئینه تو، تویی (به زعم خودت) بزرگوار، نجیب. (49)

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ (50)

هر آئینه این است آنچه بودید شما به آن شک می کردید. (50)

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامِ أَمِينٍ (51)

هر آئینه پرهیزگاران در اقامتگاه های با امن باشند. (51)

فِي جَنَّاتٍ وَ عُيُونٍ (52)

در بوستان ها و چشمه ها. (52)

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ (53)

می پوشند از حریر نازک و حریر ضخیم رو به روی یکدیگر شده. (53)

كَذَلِكَ وَ زَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ (54)

این چنین باشد، و جوره سازیم ما ایشان را با حوران چشم. (54)

يَدْخُلُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ ءَامِنِينَ (55)

می طلبند در آن از هر نوع میوه به امن و امان شده. (55)

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ لَمْ يَسْ و وَقَهُمُ عَذَابَ الْجَحِيمِ (56)

نمی چشند در آنجا مرگ را مگر مرگ نخستین (که چشیدند)؛ و نگاه داشت (خدا) ایشان را

از عذاب دوزخ. (56)

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (57)

فضل و بخششی از جانب پروردگار تو. این است آن کامیابی بزرگ. (57)

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (58)

پس جز این نیست که آسان ساختیم ما آن (قرآن) را به زبان تو تا باشد ایشان پند پذیر شوند.

(58)

فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ (59)

پس انتظار بکش، هر آینه ایشان منتظر اند. (59)